

ELVA

Tablån underlättar analys av materiens sammansättning, aspekternas relationer, de sju typerna och departementen.

1	1	2	3
2	1	2	3
3	1	2	3
4	1	2	3
5	1	2	3
6	1	2	3
7	1	2	3

1 = viljeaspekten (rörelseaspekten)

2 = medvetenhetsaspekten

3 = materieaspekten

11.1 Allt är energi

¹Bland det viktigaste, som hylozoiken lär oss, är att allt är energi. Allt är materia. All materia är i rörelse. Och materia i rörelse är detsamma som energi.

²Vi lever i ett väldigt hav av växelverkande energier. Energier är av högre eller lägre slag. Energier är fattbara för mänskligt förnuft eller ofattbara. Energier uppstår i människans närhet eller kommer till henne över ofantliga avstånd. Energier representerar psykologiska typer – tänkbara för människan eller otänkbara – ty allt är också levande liv, väsen på olika stadier av utveckling. Energier är kortlivade eller förhållandevis länge bestående. Energier är cykliska,

återkommer i rytmer, som vi kan beräkna och därmed förutse; eller uppträder de oförutsett och oberäknat. Endast högsta eller sjunde gudomsrikets individer har fullständig kunskap om alla energier i kosmos och kan behärska dem alla.

³Det är ett bevis på mänsklighetens okunnighet om tillvarons energi- eller rörelseaspekt att vi ser på allt – naturen, människan, samhället – såsom statiska, mekaniska, enbart materiella ting och ej såsom dynamiska, levande energifenomen.

⁴Många mänskliga problem, såväl livs- som kunskapsproblem, kan definitivt lösas först sedan insikten om att "allt är energi" blivit allmän hos människorna. Några exempel:

⁵Människor, djur och växter betraktas alltså som fysiska materiekulor enbart, kemiska robotar. Men det är endast högre energi, som kan ge den kemiska sammansättningen liv. När denna livsenergi tillfälligt och delvis dras ur organismen, blir denna medvetlös. Dras den ur definitivt, dör organismen. Kemin är emellertid densamma också i dödsögonblicket, så den är oväsentlig. Fysikalismen kan inte lösa livets och dödens mysterier.

⁶I allting finns en strävan efter ändamålsenlighet, mening, harmoni inom väsendet och med omvärlden. I organismen uppenbarar sig denna strävan såsom hälsa och skönhet. Och detta är alltid verkan av högre energier än organismens egna. Ju högre energier, desto högre grad av ändamålsenlighet, desto större harmoni med allt. Hälsa är ostörd harmoni, kausalenergiernas ohämmade arbete i organismen via eterhöljet. Sjukdom är blockering i något av de mellanliggande hölkena: mentala, emotionala, eteriska. När läkarna börjar förstå detta, skall läkekonsten uppleva sin största revolution hittills.

⁷Varje handling är energi, en orsak som ofrånkomligen får en verkan. Det väsentliga här är att förstå de tankar, de känslor, som föregår fysiska handlandet, deras kvalitet. Låga tankar och känslor, hatiska, egoistiska, utlöses i handlingar, som kränker andra väsen. De fysiska gärningarna må vara övergående. Men de bakomliggande medvetenhetsenergierna lever länge, går ut i vida banor från sin upphovsman men kommer förr eller senare tillbaka och slår honom med samma effekt.

⁸Allt i människornas värld kretsar kring pengar, som de uppfattar såsom något materiellt. Men pengar är framför allt energi, om än av grovsta slag. Och energin måste få flöda fritt, om den skall verka liv, hälsa och välbefinnande. När energier stockas i organismen, fördelas ojämnt, får somliga organ för litet och andra för mycket, och därav uppstår sjukdom som drabbar hela systemet. När den energi som kallas pengar ej får flöda fritt i samhället, uppstår sjukdomar i samhällskroppen. Välbefinnandet hos de få ökar dramatiskt, medan de många får det allt sämre. Strävan att driva ut sjukdomen framkallar i organismen en feberkris och i samhället något liknande: en social revolution. Denna leder, som alla kriser, till död eller snabbt tillfrisknande.

⁹När pengarnas energisida blir mer allmänt insedd, skall människorna också bli mer måna om vad de lägger sina pengar på. Det skall bli deras första tillfälle att förstå den esoteriska principen om energiernas kvalitetshöjning eller förädling. När pengar spenderas på goda, evolutions- och enhetsbefrämjande ändamål, höjes energiernas kvalitet, vilket får förädlade verkan på hela penningflödet och därmed också på hela samhället. När människorna inser att flöde och inte stillastående är det viktiga för energin, skall de avskaffa allt sådant som gynnar pengarnas bindning och stockning, först och främst räntan, som är ett stort socialt ont.

¹⁰För att sammanfatta: När människorna upptäcker att allting har en energiaspekt, skall de göra sina viktigaste insikter hittills. När de väl förstått vad energi är, insett något av energiernas oöverskådliga mångfald, skall de få upp ögonen för vad kvalitet är: högre och lägre, uppbyggande och nedrivande, idealt och trivialt. Därmed skall strävan efter det högre, det sköna, goda, sanna, det harmoniskapande bli medveten för första gången i mänsklighetens historia. Individens nuvarande omedvetna strävan att vara som alla andra ersätts då av medveten strävan efter fullkomning.

11.2 De sju grundtyperna

¹Allt kommer från den högsta världen (1), återvänder slutligen till den högsta världen, beror först som sist på den högsta världen

²Allt består ytterst och ursprungligen av uratomer eller monader. Dessa införes i kosmos, i manifestationen, via någon av de sju högsta världarna (1–7). Detta sätter från början en prägel på dem, så att varje monad hör till någon av sju grundtyper.

³Sjutalet är den grundläggande indelningen för allt i materieaspekten, därför också för materiens typer och energier. Sjutalet beror på att de ursprungliga tre – rörelse, medvetenhet och materia – har kunnat sättas samman på högst sju olika sätt (se den uppställning som inleder denna avdelning!). Dessa är grunden till de sju typerna.

⁴I de tre första typerna är rörelseaspekten stark. Detta är särskilt tydligt i första typen, där alla tre aspekterna är starka och lika starka. I andra typen är medvetenheten svagare än rörelsen men starkare än materien. I tredje typen gäller det motsatta: materien är svagare än rörelsen men starkare än medvetenheten. Dessa tre typer kan därför sägas vara särskilda uttryck för de tre aspekterna: rörelsen, medvetenheten och materien i nämnd ordning.

⁵De fyra övriga typerna är ytterligare variationer på detta grundtema i mer sammansatt materia. Gemensamt för dessa fyra typer är att rörelseaspekten inte längre kan vara den starkaste – dessa kombinationer är uttömda. I stället härskar medvetenhetsaspekten – i typerna fyra och sex – eller materieaspekten – i typerna fem och sju. Hur är det då med rörelseaspekten? Den är hos fjärde typen svagare än medvetenheten men starkare än materien, i femte typen svagare än materien men starkare än medvetenheten. När vi sedan kommer till typerna sex och sju, ser vi att rörelseaspekten i dessa är svagast, vilket den måste vara. I sjätte typen behärskas rörelsen av materien, som i sin tur styres av medvetenheten. I sjunde typen gäller det omvända: rörelsen behärskas av medvetenheten, men denna lyder i sin tur materien.

⁶Det ovan sagda gäller monaderna i de sju högsta världarna. När monaderna därefter sätts samman till allt lägre materia, att bygga världarna 8–49, upprepas sjuindelningen i sex serier: 8–14, 15–21, 22–28, 29–35, 36–42, 43–49. De sju högsta kosmiska världarna är således grunden till allt i kosmos. De utgör den kosmiska grundritningen, mönstret för all lägre manifestation.

⁷I detta sammanhang är det nödvändigt att studera och börja förstå två principer: analogi- och nerdimensioneringsprinciperna.

⁸Analogi innebär likartad upprepning: att första världen eller typen i de sex allt lägre serierna stämmer bäst överens med eller harmonierar bäst med första världen eller typen i den högsta serien. Något av det för värld 1 utmärkande återfinns i världarna 8, 15, 22, 29, 36 och 43. Något av det för värld 7 särartade går igen i världarna 14, 21, 28, 35, 42 och 49. Och så vidare.

⁹Nerdimensionering innebär att analogin, upprepningen, aldrig kan bli exakt utan att varje lägre serie innebär ytterligare en avvikelse från grundmönstret, ännu ett avklingande av dess makt och klarhet. Denna försämring, försvagning av kvaliteten, är särskilt märkbar i rörelse- och medvetenhetsaspekterna.

¹⁰Även om kopiorna blir sämre i varje lägre sjuserie, medför likväl analogiprincipen att man kan dra åtminstone intressanta analogier om högre världar efter vad man vet om förhållandena i lägre.

¹¹Så är de fyra udda typerna 1, 3, 5, 7 mer uttryck för tillvarons objektiva sida, de tre jämna 2, 4, 6 för dess subjektiva sida.

¹²Oaktat våra möjligheter att förstå analogins och nerdimensioneringens lagar är de kosmiska typerna i världarna 1–42 väsentligen obegripliga för fjärde och femte naturrikenas individer.

¹³Så länge vi är människor, kan vi på sin höjd börja fatta essentialvärldens verklighet och de fyra lägre solsystemtyperna 4–7. Femte naturrikets individer strävar att förstå submanifestal-

världen (värld 44), som är gemensam för hela solsystemet, och de sex solsystemtyperna 2–7.

¹⁴Vi kan inte fatta vad verklighet är därutöver, hur de tre aspekterna yttrar sig i högre världar, genom högre typer. Vi har fått veta att materia, medvetenhet och rörelse finns i all högre verklighet men framträder så totalt annorlunda allt vi har erfarenhet av att vi ej skulle förstå dem. Följande upplysningar räcker.

¹⁵Materien yttrar sig i emotionalvärldens högre regioner (48:2,3) som ljus snarare än något substantiellt. Denna ljuseffekt intensifieras i varje högre värld. Redan mentalvärldens materia lyser som solen och bländar oförberedda. Intuitionerna (47:1-3) bildar ej tankeformer utan är objektivt sett blixtnfenomen. Från och med essentialvärlden (46) har materien ej längre någon betydelse annat än som nödvändigt underlag för medvetenhet och rörelse.

¹⁶Medvetenheten har redan i essentialvärlden en karaktär så annorlunda vad vi människor menar med medvetenhet, förnuft, kärlek, intelligens etc., att alla våra mänskliga okunnighetsbegrepp slår slint. Hur skall det annat kunna vara i en verklighet, där all motsättning till andra medväsen upphört och allas enhet är den enda verkligheten?

¹⁷Från och med superessentialvärlden (45) intensifieras viljeaspekten allt mer i varje högre värld. Redan i submanifestvärlden (44) uppfattar individerna viljan som den väsentliga verkligheten, viljan som är förmågan att göra det goda för helheten. All medvetenhet underordnas denna vilja, blir dess redskap.

¹⁸I människans världar yttrar sig de sju typerna främst såsom:

- 1 "vilja", makt, ändamål
- 2 kärlek–visdom, enhetssträvan
- 3 aktiv intelligens
- 4 harmoni genom konflikt
- 5 vetenskap, teknik
- 6 idealism, ideologi
- 7 organisation, metod, systematik

¹⁹De sju typerna finns i alla ting, så att varje individ, varje kollektiv, varje solsystem, varje planet, varje hölje eller aggregat, varje centrum i ett hölje uttrycker någon av de sju typerna starkare än övriga sex, som emellertid också är med. Att tillhöra en typ betyder att typen dominerar, ej att den utesluter de sex andra.

²⁰Varje monad tillhör från början någon av de sju typerna. Men typtillhörigheten är inte definitiv. Under evolutionens gång får individen tillfälle att i sina olika höljen förvärva alla typers egenskaper. Detta är nödvändigt för att han skall förvärva den allsidighet som är allas slutliga öde. Han får också själv avgöra, vilken typ han vill slutgiltigt företräda.

²¹I detta sammanhang får man dock ej glömma att varje ting, varje väsen är något unikt med oförlorbar egenart och därför representerar sin typ på sitt egenartade sätt, som ej kan återges eller ersättas av någon annan. Detta faktum förklarar varför det är nödvändigt att söka förstå varje väsen i dess egenart, att tolerera och även respektera det. Endast de okunniga strävar efter likriktning, lika syn och handling.

11.3 De sju grundenergierna

¹Det finns ingen energi utan materia eller fri från materia. Alla energier är materiella. Det materiella underlaget till alla energier i kosmos är monader, uratomer. Uratomernas sju ursprungliga sammansättningar blir grunden inte bara till sju typer av medvetenhet, utan också till sju typer av energi.

²Liksom de sju medvetenhetstyperna nerdimensioneras i varje lägre sjuserie, så även energityperna. Första grundenergin gör sig bäst gällande – om än i allt mer försvagat skick – i värld 8, 15, 22, 29, 36 och 43. Andra grundenergin följer minsta motståndets lag i sin succes-

siva nerdimensionering genom världarna 9, 16, 23, 30, 37 och 44. Motsvarande gäller de fem övriga grundenergierna.

³När grundenergierna når ner i de sju lägsta världarna, solsystemens världar 43–49, tas de om hand av solsystemens regeringar, som nerdimensionerar dem ytterligare. I var och en av solsystemets sju atomvärldar differentieras energierna i sex molekyllarenergier. Varje solsystem med sina planeter utgör ett vitt förgrenat nät för distributionen av alla dessa energier.

⁴De kosmiska energierna (1–42) är i oavbruten verksamhet. Men solsystemens nerdimensionerade energier (43–49) är periodiskt verksamma. Detta sker som uttryck för en lag, som gör att all verksamhet i solsystemen löper i regelbundet återkommande perioder eller cykler av omväxlande aktivitet och passivitet, dag och natt, arbete och vila.

⁵Det är för att livet alls skall kunna existera och utvecklas i dessa sju lägsta världar med deras relativt tröga materia, som olika livsuppehållande energier ständigt måste omväxla. Det oavbrutna ombytet tryggar själva livsbalansen.

⁶Detta är enklast att konstatera i fysiska världen. Spänning och avslappning, arbete och vila är lika nödvändiga för att människan skall behålla hälsa och välmående. Mycken vila är dessutom överflödigt, kunde med fördel ersättas med omväxling i arbetet.

⁷Ett annat exempel är livskraften i organismen. Denna består av fem olika energier, som turas om att verka under 24 minuter vardera och alltså återkommer periodiskt varannan timme. I hylozoiken kallas de fem saturnus-, merkurius-, mars-, jupiter- och venusenergier.

⁸De sju grundenergierna finns i alla världar, i alla slags materiesammansättningar, höljen, väsen. Det tydligaste tecknet på deras närvaro i människan är de sju energicentra som finns i varje människas eterhölje, emotionalhölje och mentalhölje. Och nu har vi kommit ned i de lägsta världarna, där dessa energier som först är nog nerdimensionerade för att vi skall kunna förstå dem. Kosmiska och solsystemiska energiernas karaktärer är väsentligen ofattbara för oss människor, även om vissa analogier alltid kan dragas.

⁹Människans sju viktigaste höljescentra är organ för fysisk-eterisk, emotional och mental medvetenhet och aktivitet. Dessutom är de kanaler eller genomsläpp för ännu högre slags medvetenhet och energi. De är motsvarigheter i högre materia till de olika grovfysiska organen. Deras lägen i sina respektive höljen kan också anges i förhållande till dessa organ.

¹⁰Hjässcentrum är sätet för de energier som möjliggör intuition, kausal-essential insikt och framför allt förmågan att förverkliga insikten, den kraft som smälter samman personlighetens olika stridande element och gör individen till målmedveten, effektiv arbetare i det godas tjänst. Dess karaktär är viljan till enhet. Dess energier är alltid av första huvudtypen.

¹¹Hjärtcentrum är källan till de energier, som möjliggör kärlek, tillgivenhet, beundran, medkänsla, idealitet, självuppooffring och tjänande. Dess medvetenhet är det högre emotionala, framför allt som väckare eller bärare av det essentiala. Dess karaktär är hjärtats omedelbara förståelse. Dess energier är alltid av andra huvudtypen.

¹²Solar-plexus-centrum är härden för de krafter, som strävar att hålla människan kvar i det lägre emotionala med dess pendlande mellan fruktan och mod, förtvivlan och hopp, självhat och egenkärlek, dess illusioner, fanatism, psykism och mediumism. Dess karaktär är förblindelsen. Dess energier är alltid av sjätte huvudtypen.

¹³Övriga fyra huvudcentra – bascentrum (vid ryggslutet), sakralcentrum (vid korsryggen), strupcentrum och panncentrum (mellan ögonen) – kan inte entydigt förknippas med var sin grundtyp som de tre förut nämnda centra. Dessa fyra växlar nämligen typ allt eftersom människan når högre utvecklingsstadium eller behöver göra särskilda erfarenheter.

¹⁴Allmänt kan dock sägas, att bascentrum (fjärde eller sjunde typen) och sakralcentrum (tredje, femte eller sjunde) har blott fysisk betydelse som rörelsecentrum respektive sexualcentrum. Strupcentrum (tredje eller femte typen) och panncentrum (fjärde, femte eller sjunde) är sätet för det lägre (47:6,7) respektive högre mentala (47:4,5).

¹⁵Det är dessa finmateriella höljescentra med sina typenergier, som gör människan till vad

hon är, ger henne bättre eller sämre förutsättningar att göra sig gällande på livets alla områden. Höljescentra är orsaker till organismens organ, framför allt de endokrina körtlarna. Störning eller försvagning av aktiviteten i något centrum kan yttra sig på en mängd olika sätt: såsom fysisk eller "mental" (riktigare: emotional) sjukdom, över- eller underaktivitet, karaktärsförändring etc.

¹⁶Genomsnittsmänniskan på nuvarande allmänna utvecklingsstadium har de tre centra under diafragman kraftigt aktiverade men de fyra ovan diafragman endast svagt aktiva. Av de fyra högre är bara strupcentrum hos intelligentian på civilisationsstadiet starkt aktiverat. Evolitionen kan beskrivas i energitermer såsom det målmedvetna och systematiska överförandet av energier från centra under diafragman till dem därovan, nämligen:

¹⁷När bascentrums energier kan nå upp i hjässcentrum, får människan den önskvärda balansen mellan mental insikt och fysisk handling. Som det är nu, är de flesta insiktsfulla fysiskt passiva och de flesta fysiskt aktiva föga insiktsfulla.

¹⁸När sakralcentrums energier når upp i strupcentrum, kan människan även bli intellektuellt skapande. Dittills har hon varit enbart fysiskt-sexuellt skapande. Sublimering är förmågan att föra upp sakralenergi i strupcentrum, så att ingen kraft eller uppmärksamhet blir över för det sexuella. Därmed frigöres största möjliga skaparkraft, till exempel för konstnärligt eller vetenskapligt arbete.

¹⁹När solarplexusenergierna allt mer når kontakt med hjärtcentrum och upptas av detta, förvandlar människan sitt själviska begär till osjälvisk nästakärlek. När hon kan samla alla solarplexusenergi i hjärtcentrum, blir hon osårbar för alla hatets attacker och ett emotionalt geni, det människorna kallar ett helgon.

²⁰Det kan icke nog starkt betonas, att i denna evolutionsprocess den drivande kraften utgår från det övermedvetna. Det är dess kausala och essentiala energier, som skall aktivera och vitalisera de högre centren, så att dessa drar upp de lägre energier till sig och förvandlar dem. Detta övermedvetna aktiverar människan genom att övervinna sin själviskhet, sina mångahanda begär, och leva tjänandets liv. Med andra ord: för att lyckas i detta medvetna evolutionsarbete får man inte förväxla orsak och verkan. Individens höjning av medvetenheten, omläggning av livskursen är orsak. Energiernas omdirigering från lägre till högre centra är verkan. Intet gott uppnår den som tror sig kunna gå motsatt väg: mixtra med centra, meditera på dem etc. Risker är tvärtom mycket stor att han illa skadar sig själv både fysiskt och psykiskt.

11.4 Triaderna

¹Givetvis är det en starkt förenklad bild av mänskliga evolutionen, som tidigare givits i denna bok. Många viktiga fakta måste lämnas onämnda i denna elementära presentation av livskunskapen. I detta kapitel och i flera andra återstående skall ändå lämnas betydelsefulla upplysningar om människans väsen, ursprung och bestämmelse. Dessa uppgifter är avsedda att komplettera den tidigare framställningen och sätta in människan i ett större sammanhang med det levande världsallt som omger henne.

²Alla monader går inte samma väg i evolutionen. Det finns flera, parallella sätt att utvecklas från mineralriket genom allt högre riken i solsystemet. Den "mänskliga evolutionen" kallas en av dessa vägar, den som har människariket som sin fjärde etapp. Betecknande för denna evolution är att dess monader utvecklas genom att använda triader.

³Ordet "triad" betyder "enhet av tre". En triad är en enhet av en molekyll och en atom var av de två närmast lägre atomslagen. Molekylen måste vara av fjärde slaget från ett atomslag med udda nummerbeteckning. De enda möjliga slagen av triader är följaktligen:

- (1) 47:4, 48:1, 49:1 – triad av första slaget eller förstatriad
- (2) 45:4, 46:1, 47:1 – triad av andra slaget eller andratriad
- (3) 43:4, 44:1, 45:1 – triad av tredje slaget eller tredjetriad.

⁴En triad är dessutom en relativt permanent enhet. Den upplöses inte, såsom inkarnationshöljerna gör, utan samma enhet av en molekylen och två atomer beledsagar monaden under dess evolution i ett eller flera naturriken.

⁵Triadmolekylen och -atomerna består av evolutionsmateria, inte av involutionsmateria som höljerna. Det innebär, att triaden är till viss grad ”intelligent” och självaktiv, om än ojämförligt svagare än monaden själv.

⁶De tre triaderna bildar en obruten kedja av medvetenhet och energi, som redan i mineralriket sätter monaden i förbindelse med alla solsystemets världar 43–49. Detta gör det möjligt för monaden att vara medveten i flera världar samtidigt. Märk väl ordvalet här: triaderna endast ger möjligheten. Monaden måste själv aktivera alla högre slag av medvetenhet och själv erövra alla högre slag av vilja nerifrån lägsta, fysiska världen. Därvid börjar den med första triaden, varav namnet.

⁷Det samspel mellan monad och hölje, utbyte av energi och medvetenhet dem emellan, som verkar monadens evolution, sker inte direkt utan indirekt. Det förmedlas av triaderna. Höljernas erfarenheter blir triadens, och triadens vibrationer bestämmer höljernas sammansättning av grövre eller finare molekyllarmateria. Det vibrationsomfång, monaden övat sina triader att uppfatta och arbeta i, bestämmer monadens utvecklingsnivå.

⁸I triadens uppgifter ingår bland annat att forma och underhålla höljerna, att vara centra för energiutbytet, att utgöra ett oförstörbart minne, att möjliggöra för monaden att bevara förvärfvet, att underlätta för monaden att tillägna sig lärdomen av erfarenheter den gjort, att samla och smälta samman monadens medvetenhet av tre slag.

⁹Monadens höljen, effektiva redskap, är närmast och egentligen triadenheterna. Höljerna av involutionsmateria är analogt därmed triadens höljen. Det är ett hierarkiskt system, liksom allt i tillvaron.

¹⁰Monaden utvecklas i och arbetar med företrädesvis en triad i sänder. I mineral-, växt- och djurriket är monadens medvetenhet och vilja begränsad till förstatriadens uttrycksområden. I människariket blir monaden som först jagmedveten i sin förstatriad. Esoteriskt kallas därför människan förstatriadajaget eller, kortare, förstajaget.

¹¹I människariket, från och med kulturstadiet, börjar monaden kunna använda andratriaden, till att börja med endast mentalatomen. När monaden kan använda alla tre enheterna och blir jagmedveten i essentialatomen, övergår den till femte naturriket, blir ett andrajag.

¹²Därefter kan monaden helt undvara förstatriaden, som då spränges. De i triaden ingående atomerna och molekylen upplöses omsider i uratomer, som därmed blir självständiga evolutionsmonader och ingår i mineralriket, var och en beledsagad av en egen förstatriad. Det hela är ett system, vari alla hjälper alla.

¹³På motsvarande sätt går det till, när monaden erövrar sin tredjetriad och därmed blir ett tredjejag.

¹⁴Hos förstajaget dominerar materien, hos andrajaget medvetenheten och hos tredjejaget viljan. Det är alltså inte att undra på att planethierarkin hävdar att människan inte kan förstå vad vare sig medvetenhet eller vilja egentligen är. Gången i utvecklandet av de tre aspekterna är intressant. Materialist är man därför att och så länge man inte upptäckt medvetenhetsaspekten i tillvaron. Och den måste utvecklas till dominerande styrka med laginsikt och kärlek-visdom, innan viljan kan få bli makt.

11.5 Solsystem- och planetenergier

¹De monader, som följer den mänskliga evolutionsvägen, går igenom tre större stadier i sin evolution i solsystemet. Under första etappen befinner sig monaderna i förstatriaden och genomgår i tur och ordning mineral-, växt-, djur- och människariket. Under andra etappen befinner sig monaderna i andratriaden och genomgår femte naturriket, enhetsriket. Under tredje etappen befinner sig monaderna i tredjetriaden och genomgår sjätte naturriket, första

gudomsriket.

²Triaden är ett hölje för monaden, och livet i triaden är för monaden en inhöljning – inkarnation – i dess materia. Därför kan man kalla dessa tre etapper för monadens tre stora inkarnationer under dess tillvaro i solsystemet. Till skillnad från de många små inkarnationerna, då triaden ytterligare ikläder sig höljen av involutionsmateria och senare i höljen av evolutionsmateria, förekommer inga mellanperioder av diskarnation. Monadens övergång från första triaden till andratriaden och från andratriaden till tredjetriaden sker ögonblickligt.

³Men den viktigaste skillnaden är den oerhörda förvandling av individen, som uppgåendet i den högre triaden medför. Alla de goda egenskaper och förmågor, som individen förvärvat under sina många inkarnationer i människoriket men som sedan blivit latent, återaktualiseras nu till gammal styrka. Nu som först kan de göra sig riktigt gällande i harmonisk samverkan med varandra, samtidigt som alla dåliga egenskaper definitivt arbetats bort. Monaden träder i full besittning av ”skatten i himlen”, som den ovetande men med eget arbete sparat ihop.

⁴Monadens självmedvetna och definitiva övergång till en högre triadenhet och, framför allt, till en högre triad kallas inom planethierarkin för ”initiation”. Det finns sju initiationer för de självmedvetna monaderna inom solsystemet. Initiationerna är alltid resultat av monadens egen självaktivitet men har blivit möjliga endast genom respektive planetregerings åtgärder inom varje planet.

⁵Liksom monaderna så går hela solsystemet igenom tre stora inkarnationer, som i vart och ett av fallen innebär en fullständig omstöpning av dess materia (ingående världar och klot), en höjning av dess kollektiva medvetenhet och en ökning av dess energikapacitet. Liksom livet i de tre triaderna särskilt inriktas på i tur och ordning materie-, medvetenhets- och rörelseaspekten, så gäller detsamma för solsystemets tre inkarnationer. Av gammalt kallas de tre inkarnationerna för gröna, blå och röda perioden. Alla solsystem går igenom dessa tre skeden.

⁶Vårt solsystem befinner sig i det mellersta skedet, och vår sol är en blå sol (har denna färg i högre världar). Den har alltså ett försprång i evolutionen framom alla solar, som alltjämt är i sin första, gröna fas. Enligt den livslag, som säger att äldre hjälper yngre, skickar vår sol av sina särskilda medvetenhetsenergier till en mängd yngre solsystem, vilkas invånare behöver denna stimulans för sin frigörelse ur lägre materia och omorientering mot medvetenhetsaspekten. Enligt samma livslag mottar vårt solsystem högre energier, som framför allt väcker medvetenheten ur blott passiv ”förståelse” och betraktelse till ett handlingens och förverkligandets liv.

⁷Det rör sig här om atomenergier från tolv röda solsystem. Sedan gammalt benämnes dessa solsystem efter de tolv konstellationer, inom vilkas område de skenbart är lokaliserade. Dessa så kallade zodiakkonstellationer har efter förebilder ur mytens värld fått namn, som i symbolisk form anger något av det särartade för envar av de tolv energierna. När dessa atomenergier når vårt solsystem, tas de emot av solen, som distribuerar dem till planeterna och därvid transformerar dem till molekyllarenergier av sju huvudslag (43:1 till 43:2-7, 44:1 till 44:2-7, 45:1 till 45:2-7 etc.). Dessa sju huvudslag av molekyllarenergier kallas planetenergier. De cirkulerar mellan alla planeterna i vårt solsystem, så att planeterna mottar energier från varandra.

⁸Varje solsystem och planet representerar alltid företrädesvis någon av de sju kosmiska typerna, alltid på sitt egenartade sätt. Allting i kosmos och solsystem är på samma gång typartat och egenartat.

⁹Eftersom allting i solsystemet försiggår i cykler, betyder detta att varje kortare eller längre naturprocess domineras av en viss typ. De energier som manifesteras är alltid typenergier, och de aktiviteter som utspelas är alltid typaktiviteter. Detta medför i sin tur, att varje process är något egenartat, som aldrig mer kan återkomma eller i sin upprepning ge samma resultat.

¹⁰Allt det nyss omtalade är förklaringsgrunden till mänsklighetens äldsta vetenskap, astrologin. Kunskapen om vårt solsystems och vår planets relationer till andra solsystem är kanske

den för verklig livsförståelse viktigaste. Det handlar nämligen om de allra största väsendena, deras inre liv och förhållanden till varandra. Stjärnor och solsystem är inga döda materie-massor, som astronomerna vill ha dem till, utan levande väsen, jättelika både i omfång och intelligens och fullt i stånd att sköta sina förhållanden. Vi små människokryp kan inte undgå att påverkas av de vidunderliga energier de skickar emellan sig. Därmed stimulerar de oss ofantligt i vår medvetenhetsutveckling, så att vi, liksom drivande med evolutionens vind, får stora delar av den till skänks.

¹¹Givetvis har den verkliga, esoteriska kunskapen om dessa förhållanden mycket litet gemensamt med den exoteriska astrologi, som de allra flesta astrologer tror vara "hela sanningen". Vulgåraastrologin är vidskepelse, däri har astronomerna rätt. Den befattar sig nästan uteslutande med de två lägsta yttringarna av de kosmiska och planetariska energierna – de fysiska och emotionala – ty högre energiers verkan kan inte utläsas ur horoskop ställda med nuvarande metoder. Dessa horoskop kan visserligen bli ganska träffsäkra ifråga om människor, som helt låter sig styras av sin emotionalitet. För individer på högre stadier är de dock högst otillförlitliga. Horoskopet kan inte heller förutsäga individens öden. Frihetslagen omöjliggör detta. När den verkliga, esoteriska astrologin en dag publiceras, skall den avliva alla dylika vanföreställningar. Då skall man också allmänt inse innebörden av det esoteriska talesättet, "Den vise styr sina stjärnor, den ovise styres av dem."

11.6 Ideer styr världen

¹Fysikalisterna tror att allt i tillvaron sker mekaniskt. De tror att den ändamålsenlighet, som framträder i naturprocesserna, uppkommit av en slump och är specialfall inom ett i övrigt kaotiskt skeende.

²Enligt hylozoiken är det precis tvärtom: Allmänt sett har allt ett ändamål. De mekaniskt verkande krafterna inom solsystemet är specialfall av de ändamålsenliga. Det övergripande skeendet är resultat av en plan, en idé. Hela manifestationen är en fortlöpande idéprocess, en oavbruten ideation.

³Det finns kosmiska ideer, solsystemideer, planetideer – lika många slag av ideer som det finns slag av atommedvetenhet och atomvärldar i kosmos.

⁴Och detta beror på att det finns intelligenta väsen på alla dessa nivåer, kollektiva väsen, som planerar sitt livsrum och sin livstid. Dessa väsen antingen är, eller ingår i höljen åt, monader, som gemensamt nått de allt högre gudomsrikena. De är liksom välordnade stater, var och en med sin regering.

⁵Högsta regent i varje kollektiv är en monad, som i sin expansion redan nått närmast högre rike men valt att offra sig och stanna kvar för att utgöra den nödvändiga förbindelselänken till det högre. Det måste alltid finnas en dylik dominant, som borgar för att regeringens beslut ej avviker från närmast högre regerings plan.

⁶Individuellt godtycke är uteslutet. Gudakollektiven är förvaltare av de kosmiska ideerna om livets fortbestånd och utveckling och tillämpar dem med fulländad precision inom sitt ansvarsområde. Solsystemregeringen nerdimensionerar den kosmiska planen till sin nivå och delger denna solsystemplan åt planetregeringarna. Vår planets regering nerdimensionerar den solara planen till planetarisk nivå och lämnar åt planethierarkin ansvaret att utforma den planetariska planen i detalj för de olika naturrikena i planeten. Så måste det göras enligt lagen för självförverkligande, som förbjuder högre väsen att göra det som lägre väsen förmår. Gud gör sitt och inte vårt.

⁷De traditionella religionerna har rätt i sitt hävdande att vi är helt beroende av "högre makt", att vi har gudarna att tacka för att vi alls finns till. Men de har fel i sin tro att vi människor kan på något sätt påverka (korrumpera) gudarna med våra böner eller att de är förtjusta i personlig tillbedjan. Det är att hos dem förutsätta mänskliga, ja alltför mänskliga, egenskaper. Gudarna har sin glädje i att arbeta under lydnad för Lagen och därmed hjälpa allt

lägre liv uppåt, ljusåt.

⁸Planetens kausalvärld är den lägsta värld, i vilken den planetariska planen kan avläsas i oförfalskat skick. Det var därför, som Platon kallade denna värld för idévärlden. Idévärldens ideer är sammanfattningen av allt det goda, sanna och sköna, som med tiden skall förverkligas i vår planet och i vår mänsklighet.

⁹Endast eliten av mänskligheten – individerna på humanitets- och idealitetsstadierna – är i stånd att klart uppfatta idévärldens ideer. I den mån dessa människor förmår kläda sin upplevelse i ord, kan de nerdimensionera ideerna från det kausala till det mentala, till perspektivtänkandet (47:5). Därifrån kan civilisationsstadiets intelligentia uppfatta delar av dem, nerdimensionera dessa till emotionala principitänkandet (47:6) och så göra dem attraktiva för massan. I denna dubbla nerdimensionering går emellertid det väsentliga i ideerna – livsvärdet, perspektivet, infogningen i helheten – förlorat. Kvar blir väl någon riktig idé, som missuppfattad och insatt i fel sammanhang blir till dogm, slagord, ideologi. Det är med detta idéskrot, som mänsklighetens ledare behärskar de ännu oupplysta massorna. Även i förvanskad skick styr alltså ideerna världen, tvärtemot vad filosofen Marx trodde.

¹⁰Kausalvärldens ideer har, som allt annat i tillvaron, tre aspekter. I sin materieaspekt är ideerna de fulländade skönhetsformerna, som allt i naturen strävar att uppnå och som den sanne konstnären strävar att uppfatta och återge. I sin medvetenhetsaspekt klargör ideerna livsändamålet och sätten att förverkliga det. I sin viljeaspekt är ideerna de ändamålsenliga energier, som sakta men säkert lyfter det lägre livet upp i det högre.

¹¹Det goda, som människan vill och gör, är gott i kraft av att härröra från idévärlden, vara ett oförvanskat flöde ur dess livskälla. Det sköna, som människan uppfattar och formar, är skönt i kraft av sitt rena uttryck för det ideala. Det sanna, som människan inser och förkunnar, är sant i kraft och endast i kraft av att vara den trogna avbilden av en evig idé.

11.7 Vi är inte ensamma

¹Vi människor är inte ensamma. Vetenskapsmännen börjar godtaga tanken att det kan finnas andra släkten av intelligenta varelser i universum. Men de har fastnat i fiktionen att liv endast kan vara organiskt liv. De tror att intelligens är detsamma som ett högt utvecklat organiskt nervsystem. Därför måste de tro att människan ej kan finna sina likar eller övermän annorstädes än på avlägsna solars planeter, där naturbetingelserna av en lycklig slump gynnat den organiska materiens utveckling. En dylik tro är i allt väsentligt en beaktelse till ensamheten, en tro på grannskap utan grannar.

²Hylozoiken har ett i grunden annat synsätt. Den lär att hela kosmos är ett enda myller av liv på alla stadier av utveckling. Den förklarar livets uppkomst ovanifrån, från högre världar, ej nedifrån lägsta värld som vetenskapen. Planen, idén, mönstret och den drivande kraften utgår alltid från högre värld. Endast i mycket sällsynta fall blir resultatet organiskt liv som på vår planet. Ty detta slags liv är det för medvetenhetsutvecklingen minst gynnsamma, och där det förekommer, är det alltid en anomali, en avvikelse från den normala ordningen och ett resultat av kollektiv dålig sådd.

³I vårt solsystem är samtliga planeter bebodda av individer tillhörande alla sex naturrikena. Men det är endast på vår planet, Tellus, som andra, tredje och fjärde rikenas individer har organismer. På övriga planeter är även monadernas lägsta hölje ett aggregathölje. Många av dessa släkten har eterhöljet som lägsta hölje.

⁴Låt oss betänka, hur mycken tid och kraft vi människor måste lägga på att nära, hysa och kläda vår organism, hur mycket lidande den ger oss, hur mycken onödig omsorg och felaktig uppmärksamhet vi ger den! Då inser vi vad vi i stället kunde uträtta, om vi inte hade denna materiekulpa att släpa på, utan ett lätt energihölje, som människorna på andra planeter har. Vi kunde då odelat ägna oss åt medvetenhetsutvecklingen, egen och andras. Också vår mänsklighet skall en gång nå därhän, skall eteriseras. Men det blir först när majoriteten lever för

medvetenhetsutvecklingen och inte för organismen som nu.

⁵Andra planeters människosläkten lever i enlighet med natur- och livslagarna, samarbetar med hela den levande naturen, tjänar de tre lägre naturrikerna i deras medvetenhetsutveckling. Endast mänskligheten på planeten Tellus har valt egoismens och livsupprorets väg.

⁶Detta faktum är särskilt uppenbart i våra relationer till våra närmaste oanade grannar, dem som med oss delar livsrummet på Tellus. Dessa grannar är dels diskarnerade människor, dels väsen tillhöriga devaevolutionen, dels femte och sjätte naturrikernas individer.

⁷De så kallade döda är lika mycket människor som vi så kallade levande. Den oväsentliga skillnaden mellan oss och dem är att de saknar organismen med dess eterhölje. Att kontakt med de s.k. döda är möjlig, vet spiritualisterna, och deras medier erbjuder sig att förmedla den. Att kontakt är möjlig är emellertid icke detsamma som att den är nyttig. Det är en mognadspunkt att uppnå för människan att inte urskillningslöst göra allt som går att göra. Det är en särskilt nödvändig insikt för vår tids forskare, företags- och samhällsledare. Så länge vår längtan efter kontakt med de s.k. döda betingas av våra egoistiska begär – sorg, saknad, nyfikenhet, sensationslystnad m.m. – förblir de otillförlitliga transmedierna enda förbindelsen.

⁸Men allt eftersom vi övervinner vår själviskhet, öppnas möjligheten för de diskarnerade att komma i kontakt med oss medan vi sover. Då lever nämligen även vi i emotionalvärlden och på ett sätt liknande deras, frikopplade från de båda fysiska hölkena och med monaden centrad i emotional- eller mentalhöljet. Att under sömnen vara fullt vaken i emotionalvärlden är enda förnuftiga sättet för de ”levande” att umgås med de ”döda”. Det är en förmåga, som kan övas upp och som i framtiden ersätter transmediumismen. Då blir umgänget mellan de båda världarnas inbyggare naturligt, jämställt, till lika nytta och glädje för båda parter.

⁹Med våra grovfysiska ögon ser vi hur vår planets jord, vatten och luft är bärare av ett myllrande, rikt utvecklat och differentierat växt- och djurliv, och vi gläds däråt. Men kunde vi dessutom med våra eteriska ögon se etervärlden (49:2-4), skulle vi direkt erfara sanningen av det esoteriska axiomat ”allt är liv”. Vi skulle då iakttaga, hur luften och vattnet är uppfyllda av otaliga levande väsen av alla storlekar, former och färger. Vi kunde se hur de organiska och minerala livsformerna ovan och i jorden byggs upp och underhålls av oräkneliga små och stora ”energiväsen”. Vi kunde erfara, hur ett helt område – en skog, en kulle, en sjö – liksom besjälades av en enda jättelik ande, en landskapsdeva, som under sig hade tallösa hjälpare av lägre rang.

¹⁰Då skulle vi inse, att folksagan och folktron talat sanning, då de vittnat om dessa väsens tillvaro men ljugit, då de tillagt dem illvilja och andra onda egenskaper. Dessa naturväsen samarbetar med naturen och lever lagenligt. Men som vanligt tror människan alltför lätt det främmande och okända om ont.

¹¹Kunde vi lyfta vår uppfattningsförmåga till emotionalvärlden och ännu högre, till mental- och kausalvärldarna, skulle vi upptäcka existensen av högre, mer utvecklade väsen på samma evolutionslinje som de lägre naturvarelserna. Vi talar nu inte längre om naturväsen utan om devaer eller änglar. Skiljelinjen mellan de båda grupperna går mellan det lägre och högre emotionala och motsvarar gränsen mellan djur och människa i den mänskliga evolutionen. Devaerna har aldrig varit människor och skall aldrig bli människor. De är monader, som fullföljer en annan, en med människomonaderna parallell evolution.

¹²Mineralriket är gemensamt för alla evolutionsmonader. Men därefter sker en delning i två grenar, kallade jord- och vattenevolutionen, som vardera består av flera linjer. Endast en av linjerna på jordevolutionen leder – via mossor, ormbunkar, blommande örter, buskar, träd och däggdjur – till människoriket. Övriga linjer på jordevolutionen och hela vattenrevolutionen leder till devarikerna. På de flesta av dessa linjer börjar monaderna i lägre växter eller svampar, fortsätter i sådana djur som insekter, reptiler, fåglar eller fiskar för att sedan övergå i eteriska och emotionala naturväsen. Men det finns även en linje, på vilken monaderna aldrig inkarnerar i organiska livsformer (växter och djur). På högre eteriska nivåer övergår vattenevolutionens

linjer i en luftevolution och jordevolutionens i en eldevolution. Detta har att göra med en genomgående polaritet i tillvaron. Luft- och eldevolutionerna sammansmälter i emotional-världens högre regioner till en gemensam devaevolution.

¹³Devaerna (högre emotionala, mentala, kausala etc.) har sina livsuppgifter inom området för planetens och de levande väsendenas materie- och energiaspekter. De bygger hela den levande verkligheten, underhåller den, förser den med näring och energi. De är därmed arbetsledare och lärare för naturväsendena i deras oräkneliga skaror. Högre devaer, åtminstone mentaldevaer (som står högre än normalmänniskan i medvetenhet), bistår planethierarkin med arbete för medvetenhetsutvecklingen. De arbetar främst genom att inspirera och riktar sig till människor, som övervunnit sin lägre emotionalitet och egoism och strävar att uträtta något gott för helheten. Kontaktvägarna är många: konst, litteratur, musik, forskning och undervisning, religion, helande, filantropisk verksamhet, natur- och djurskydd. Devaer liksom naturväsen skyr hatiska, vreda, våldsamma individer, men dras till de kärleksfulla och milda. De är livligt intresserade av och hyser medkänsla för allt levande, oberoende av dess utvecklingsnivå. De är däremot likgiltiga för människans mekaniska skapelser och avoga mot allt som skadar och dödar, smutsar och stör den levande naturen. Devaerna representerar på alldeles särskilt sätt det kvinnliga, moderliga elementet i tillvaron. Det var även på dem som esoterikern Goethe syftade, när han skrev: "Det evigt kvinnliga drager oss till sig."

Ovanstående text utgör avdelning ELVA av boken *Förklaringen* av Lars Adelskog. Copyright © by Lars Adelskog 1991 och 2015.